

Věc C-699/23

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

16. listopadu 2023

Předkládající soud: Juzgado de Primera Instancia n.º 8 de Donostia – San Sebastián
(Španělsko)**Datum předkládacího rozhodnutí:**

13. listopadu 2023

Žalobce:

FG

Žalovaná:

Caja Rural de Navarra, S. C. C.

Předmět původního řízení

Smlouva o hypotečním úvěru – Poplatek za poskytnutí úvěru – Zneužívající povaha

Předmět a právní základ žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

Článek 267 SFEU – Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce týkající se výkladu – Slučitelnost judikatury Tribunal Supremo (Nejvyšší soud, Španělsko) v oblasti poplatků za poskytnutí úvěru s judikaturou Soudního dvora – Kritéria

Předběžné otázky

1. – Je v rozporu se zásadou transparentnosti účtování „poplatku za poskytnutí úvěru“ za služby poskytnuté prodávajícím nebo poskytovatelem, u nichž není upřesněn obsah ani doba věnovaná jejich poskytování, což brání spotřebiteli v tom, aby ověřil zaprvé, že vybírání tohoto poplatku je v souladu s obsahem

smlouvy nebo sazebníku cen a že je každopádně přiměřené druhu poskytnuté služby, a zadruhé, že nedochází k vzájemnému překrývání služeb, že spotřebitel neplatí za služby, jejichž úhrada již byla zahrnuta do úroků, a že prodávající nebo poskytovatel neúčtuje žádnou ze služeb dvakrát?

2. – Je v rozporu se zásadou transparentnosti okolnost, že prodávající nebo poskytovatel, který zveřejňuje úrokovou sazbu, kterou nabízí u hypotečních úvěrů určených spotřebitelům, nezveřejní současně i „poplatek za poskytnutí úvěru“, který musí být povinně zaplacen v okamžiku uzavření nabízené smlouvy, zvláště pokud tento poplatek odpovídá známému, předem určenému a stabilnímu procentnímu podílu z poskytnuté částky bez ohledu na její konkrétní výši?

3. – V případě, že mezi služby, za které se při schválení žádosti o úvěr a při poskytnutí úvěru účtuje poplatek za poskytnutí úvěru, patří služby spočívající v posouzení žádosti a úkonů s ní spojených, shromáždění a posouzení informací o solventnosti žadatele a o jeho schopnosti splácet úvěr po celou dobu trvání smlouvy, jakož i posouzení poskytnutých záruk, a že tytéž služby nejsou zpoplatněny, pokud je žádost o úvěr zamítnuta, lze mít za to, že se jedná o služby vyplývající z činnosti banky, které jsou součástí jejího bezpečnostního protokolu, a že náklady na tyto služby má nést daná instituce, jak to vyplývá ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/17/EU o smlouvách o spotřebitelském úvěru na nemovitosti určené k bydlení?

4. – Pokud poplatek za poskytnutí úvěru slouží k úhradě služeb nevyplývajících z činnosti úvěrové instituce, takže jsou účtovány mimo rámec úroků, mělo by to být důvodem k tomu, aby tato instituce vystavila spotřebiteli odpovídající fakturu s uvedením tohoto poplatku a DPH za veškeré poskytnuté služby?

5. – Je v rozporu se zásadou transparentnosti okolnost, že prodávající nebo poskytovatel, který účtuje poplatek za poskytnutí úvěru jako cenu určitých konkrétně upřesněných služeb, nezpřístupní a neposkytne spotřebiteli před uzavřením smlouvy sazebník obsahující cenu/hodinu jednotlivých služeb takovým způsobem, aby mohl spotřebitel zaprvé předem zjistit konečné náklady na jeho úvěrovou smlouvu a zadruhé porovnat cenu těchto služeb s cenou služeb poskytovaných jinými prodávajícími nebo poskytovateli?

6. – Je v souladu se zásadou transparentnosti okolnost, že prodávající nebo poskytovatel zpoplatňuje určité konkrétně upřesněné služby, které jsou nezbytné k uzavření smlouvy, o niž mají zájem obě strany, prostřednictvím odečtení určitého procentního podílu z celkové částky poskytnutého úvěru, což vede k tomu, že za totožnou službu poskytovanou tímž počtem osob a za tutéž dobu je účtován „poplatek za poskytnutí úvěru“ v různé výši, která závisí na částce úvěru poskytnutého v jednotlivých případech?

7. – Je v rozporu s čl. 4 odst. 2 směrnice 93/13/EHS kritérium transparentnosti, podle něhož je ujednání týkající se poplatku za poskytnutí úvěru považováno za

zneužívající podle toho, zda jeho výše překročí konkrétní číslo vyplývající ze statistiky vybírání tohoto poplatku, dostupné na internetu?

8. – Je v rozporu s čl. 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 směrnice 93/13/EHS vnitrostátní judikatura, podle níž se nepřiměřenost poplatku za poskytnutí úvěru určuje podle toho, jaká byla podle statistik výše poplatků za poskytnutí úvěru uplatňovaných ve Španělsku, přičemž tyto poplatky za poskytnutí úvěru byly účtovány v době, kdy ujednání obsahující tento poplatek za poskytnutí úvěru nepodléhala ve Španělsku přezkumu zneužívající povahy?

9. – Je v rozporu se zásadou efektivity okolnost, že ve smlouvách uzavřených dříve, než Španělské království provedlo do svého vnitrostátního právního řádu směrnici 2014/17/EU, účtuje prodávající nebo poskytovatel poplatek za poskytnutí úvěru, kterým je hrazeno posouzení solventnosti potenciálního dlužníka a životaschopnosti transakce, zatímco po provedení zmíněné směrnice do vnitrostátního právního řádu již toto posouzení nemůže představovat náklad, který nese potenciální dlužník?

10. – Musí být čl. 3 odst. 1 směrnice 93/13/EHS vykládán v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní judikatuře, jako je judikatura obsažená v rozsudku Tribunal Supremo (Nejvyšší soud) č. 816/2023 ze dne 29. května 2023, v níž se uvádí, že přezkum zneužívající povahy ujednání týkajícího se „poplatku za poskytnutí úvěru“ nevyžaduje, aby toto ujednání upřesňovalo, jaké služby jsou hrazeny poplatkem za poskytnutí úvěru a za jakou cenu jsou fakturovány, a že v rámci tohoto přezkumu zneužívající povahy se ověřuje pouze to, zda je v tomto ujednání jasně stanovena částka, kterou má spotřebitel zaplatit, jakož i to, zda tato částka není vyšší než stanovený strop, nad nímž je považována za nepřiměřenou?

Uplatňované předpisy unijního práva

Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách, body 12, 13, 19, 20 a 24 odůvodnění a články 3, 4, 5, 6 a 7.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu, článek 7.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/17/EU ze dne 4. února 2014 o smlouvách o spotřebitelském úvěru na nemovitosti určené k bydlení, příloha II část B oddíl 4 bod 3 první věta.

Uplatňované předpisy vnitrostátního práva

Ve španělském právu přiznávají právní předpisy v oblasti bankovní transparentnosti poplatku za poskytnutí úvěru zvláštní zacházení, které se liší od zacházení přiznávaného ostatním bankovním poplatkům. Orden de 5 de mayo de

1994, sobre transparencia de las condiciones financieras de los préstamos hipotecarios (vyhláška ze dne 5. května 1994 o transparentnosti finančních podmínek hypotečních úvěrů) stanovila v bodě 4 přílohy II:

„1. Poplatek za poskytnutí úvěru – Veškeré náklady na posouzení úvěru, poskytnutí nebo zpracování hypotečního úvěru nebo jiné podobné náklady spojené s činností úvěrujícího subjektu, které vznikly v souvislosti s poskytnutím úvěru, musí být povinně zahrnuty do jediného poplatku, který se nazývá poplatek za poskytnutí úvěru a hradí se pouze jednou. Jeho výše, jakož i forma a datum zaplacení budou upřesněny v této klauzuli. [...]

2. Ostatní poplatky a následné náklady – Kromě ‚poplatku za poskytnutí úvěru‘ lze sjednat k tíži úvěrovaného pouze: [...] c) poplatky, které byly řádně oznámeny Španělské národní bance v souladu s ustanoveními vyhlášky ze dne 12. prosince 1989 a jejími prováděcími předpisy a které jsou hrazeny za poskytování jiné specifické služby subjektem, než je běžná správa úvěru“.

Toto rozdílné zacházení s poplatkem za poskytnutí úvěru a s ostatními bankovními poplatky bylo zachováno i v původním znění Ley 2/2009, de 31 de marzo, por la que se regula la contratación con los consumidores de préstamos o créditos hipotecarios y de servicios de intermediación para la celebración de contratos de préstamo o crédito (zákon č. 2/2009 ze dne 31. března 2009, kterým se upravuje uzavírání smluv o hypotečním úvěru se spotřebiteli a o zprostředkovatelských službách v oblasti uzavírání smluv o úvěru). Článek 5 tohoto zákona upravoval následujícím způsobem povinnosti transparentnosti, co se týče sazeb poplatků a nákladů:

„1. Podniky volně stanovují sazby poplatků, podmínky a náklady, které mohou být přeneseny na spotřebitele, aniž podléhají jiným omezením, než která jsou uvedena v tomto zákoně, v Ley de 23 de julio de 1908 (zákon ze dne 23. července 1908) a v Real Decreto Legislativo 1/2007, de 16 de noviembre (královské legislativní nařízení č. 1/2007 ze dne 16. listopadu 2007) v oblasti zneužívajících ujednání. V sazebnících poplatků nebo náhrad a nákladů, které lze požadovat, včetně poradenských činností, musí být uvedeny předpoklady jejich uložení a případně periodičita jejich ukládání. Poplatky nebo náhrady a náklady účtované zákazníkovi musí odpovídat skutečně poskytnutým službám nebo vynaloženým nákladům. Za služby, které zákazník výslovně neakceptoval nebo nepožadoval, nelze účtovat žádné poplatky nebo náklady.

2. Odchylně od předchozího odstavce: [...] b) U hypotečních úvěrů pro účely bydlení zahrnuje poplatek za poskytnutí úvěru, který je hrazen jednorázově, veškeré náklady na posouzení úvěru, poskytnutí nebo zpracování hypotečního úvěru nebo jiné podobné náklady spojené s činností úvěrujícího subjektu, které vznikly v souvislosti s poskytnutím úvěru. V případě úvěrů vyjádřených v cizí měně zahrnuje poplatek za poskytnutí úvěru rovněž veškeré poplatky za přepočtení měny odpovídající původnímu uvolnění úvěru. Ostatní poplatky a náklady, které mohou být přeneseny na spotřebitele a které podnik uplatní na tyto úvěry, musí

odpovídat konkrétní poskytnuté službě jiné než přiznání nebo běžná správa úvěru.“

Tento právní režim je nyní obsažen v Ley 5/2019, de 15 de marzo, reguladora de los contratos de crédito inmobiliario (zákon č. 5/2019 ze dne 15. března 2019 o smlouvách o hypotečním úvěru), jehož článek 14 upravuje transparentnost při uvádění hypotečních úvěrů na trh následujícím způsobem:

„3. Přenesení nákladů či vybírání poplatků za služby související s úvěry je možné pouze v případě služeb, které byly výslovně požadovány nebo akceptovány dlužníkem nebo potenciálním dlužníkem a které odpovídají skutečně poskytnutým službám nebo vynaloženým nákladům, jež mohou být doloženy.

4. V případě sjednání poplatku za poskytnutí úvěru je tento poplatek hrazen jednorázově a zahrnuje veškeré náklady na posouzení úvěru, poskytnutí nebo zpracování úvěru nebo jiné podobné náklady spojené s činností úvěrujícího subjektu, které vznikly v souvislosti s poskytnutím úvěru. V případě úvěrů vyjádřených v cizí měně zahrnuje poplatek za poskytnutí úvěru rovněž veškeré poplatky za přepočtení měny odpovídající původnímu uvolnění úvěru.“

Na tento spor lze použít rovněž Real Decreto Legislativo 1/2007, de 16 de noviembre, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley General para la Defensa de los Consumidores y Usuarios y otras leyes complementarias (královské legislativní nařízení č. 1/2007 ze dne 16. listopadu 2007, kterým se schvaluje konsolidované znění obecného zákona o ochraně spotřebitele) [čl. 8 písm. b) a d) a články 60, 80, 82 a 83], jakož i Ley 26/88, de 29 de julio, sobre disciplina e intervención de entidades de crédito, (zákon č. 26/88 ze dne 29. července 1988 o pravidlech chování a kontrole úvěrových institucí), Ley 7/1998, de 13 de abril, sobre condiciones generales de la contratación (zákon č. 7/1998 ze dne 13. dubna 1998 o obecných smluvních podmínkách) (článek 3, čl. 8 odst. 1, čl. 8 odst. 2, čl. 5 odst. 5 a články 7 a 10) a Código Civil (občanský zákoník) (článek 1303).

Stručné shrnutí skutkového stavu a původního řízení

- 1 Dne 22. ledna 2010 uzavřel žalobce se žalovanou smlouvu o hypotečním úvěru v maximální výši 168 200 eur s dobou splácení 30 let ve 360 měsíčních splátkách. Mezi ustanovení této smlouvy patřilo rovněž čtvrté ujednání týkající se poplatku za poskytnutí úvěru, jehož doslovné znění bylo následující: „Poskytnutím úvěru vzniká povinnost zaplatit poplatek za poskytnutí úvěru, který odpovídá 0,35 % z původní částky poskytnutého úvěru a který zaplatí DLUŽNÍK jednorázově při podpisu této smlouvy.“ Na základě toho zaplatil žalobce při podpisu smlouvy poplatek za poskytnutí úvěru ve výši 588,70 eura.
- 2 Dne 6. dubna 2022 podal žalobce k předkládajícímu soudu žalobu, jejímž prostřednictvím navrhuje konkrétně, aby byl výše uvedený poplatek za poskytnutí úvěru prohlášen za zneužívající.

Hlavní argumenty účastníků původního řízení

- 3 Žalobce má za to, že poplatek za poskytnutí úvěru je zneužívající. Zejména se domnívá, že judikatura Tribunal Supremo (Nejvyšší soud) [obsažená konkrétně v jeho rozsudku č. 816/2023 ze dne 29. května 2023 (ES:TS:2023:2131)] není v souladu s judikaturou Soudního dvora [konkrétněji s rozsudky ze dne 16. července 2020, Caixabank a Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, C-224/19 a C-259/19, EU:C:2020:578, a ze dne 16. března 2023, Caixabank (Poplatek za poskytnutí úvěru), C-565/21, EU:C:2023:212].
- 4 Žalovaná má za to, že poplatek za poskytnutí úvěru není zneužívající. Zejména se domnívá, že výše uvedená judikatura Tribunal Supremo (Nejvyšší soud) je zcela v souladu se zmíněnou judikaturou Soudního dvora a že v této judikatuře již byly rozptýleny pochybnosti, jež existovaly v souvislosti s poplatkem za poskytnutí úvěru.

Stručný popis odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 5 V rozsudku ze dne 16. července 2020, Caixabank a Banco Bilbao Vizcaya Argentaria (C-224/19 a C-259/19, EU:C:2020:578), se Soudní dvůr na základě dvou žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce, jež podaly soudy prvního stupně, vyjádřil k poplatku za poskytnutí úvěru ve Španělsku. Konkrétně Soudní dvůr uvedl v bodech 2 a 3 výroku:

„2) Článek 3, čl. 4 odst. 2 a článek 5 směrnice 93/13 musí být vykládány v tom smyslu, že smluvní ujednání, která spadají pod pojem ‚hlavní předmět smlouvy‘ je třeba chápat jako ujednání, která vymezují hlavní plnění této smlouvy a jako taková ji charakterizují. Naproti tomu ujednání mající ve vztahu k ujednáním definujícím samotnou podstatu smluvního vztahu doplňkový charakter nemohou pod tento pojem spadat. Skutečnost, že poplatek za poskytnutí úvěru je zahrnut do celkových nákladů hypotečního úvěru, nemůže být relevantní pro určení, zda je jeho podstatným plněním. V každém případě je soud členského státu povinen přezkoumat, zda je smluvní ujednání týkající se hlavního předmětu smlouvy sepsáno jasně a srozumitelně, a to bez ohledu na to, zda byl čl. 4 odst. 2 této směrnice proveden do právního řádu tohoto členského státu.

- 3) Článek 3 odst. 1 směrnice 93/13 musí být vykládán v tom smyslu, že ujednání obsažené ve smlouvě o úvěru uzavřené mezi spotřebitelem a finanční institucí, které ukládá spotřebiteli povinnost zaplatit poplatek za poskytnutí úvěru, může vytvořit v neprospěch spotřebitele významnou nerovnováhu v právech a povinnostech stran, která vyplývá z dané smlouvy v rozporu s požadavkem poctivosti, jestliže finanční instituce neprokáže, že tento poplatek odpovídá skutečně poskytnutým službám a nákladům, které vynaložila, což musí ověřit předkládající soud.“
- 6 Tribunal Supremo (Nejvyšší soud) byl však toho názoru, že zmíněný rozsudek Soudního dvora vycházel ze zkráceného popisu španělských právních předpisů

a judikatury Tribunal Supremo (Nejvyšší soud). Rozhodl se proto podat Soudnímu dvoru žádost o rozhodnutí o předběžné otázce (věc C-565/21).

- 7 Ve výše uvedené žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce uvedl Tribunal Supremo (Nejvyšší soud) zaprvé, že pokud jde o popis vnitrostátních právních předpisů, Soudnímu dvoru byl předložen pouze obsah právních předpisů, v nichž se zmiňuje, že bankovní poplatky musí být odůvodněny poskytnutím skutečné služby, avšak byly vynechány další předpisy upravující poplatek za poskytnutí úvěru, v nichž se pro tento poplatek stanoví režim, který se zásadně liší od režimu stanoveného pro ostatní bankovní poplatky. Zadruhé, co se týče popisu judikatury Tribunal Supremo (Nejvyšší soud), zmíněný soud uvedl, že Soudní dvůr byl upozorněn, že existuje „vnitrostátní judikatura, podle které ujednání nazvané ‚poplatek za poskytnutí úvěru‘ automaticky splňuje požadavek transparentnosti“, přestože tato judikatura ve skutečnosti neexistuje.
- 8 Tribunal Supremo (Nejvyšší soud) uvedl, že ve svém rozsudku č. 44/2019 ve skutečnosti rozhodl, že ujednání o poplatku za poskytnutí úvěru není zneužívající, pokud splňuje požadavek transparentnosti, tj. pokud je jasné a srozumitelné v širokém smyslu vyplývajícím z judikatury Soudního dvora.
- 9 V souvislosti s přezkumem transparentnosti sporného ujednání Tribunal Supremo (Nejvyšší soud) uvedl, že v rozsudku č. 44/2019 potvrdil, že právní předpisy upravující poplatek za poskytnutí úvěru mají za cíl tuto transparentnost zajistit (sloučení všech poplatků, jež by mohly odpovídat úkonům provedeným při poskytnutí úvěru, do jediného poplatku; jednorázová úhrada; upozornění spotřebitele na existenci tohoto poplatku před uzavřením smlouvy a začlenění do výpočtu roční procentní sazby nákladů).
- 10 Tribunal Supremo (Nejvyšší soud) dále uvedl, že v jeho rozsudku č. 44/2019 byly vyjmenovány další důvody potvrzující transparentnost sporného ujednání: zaprvé, spotřebitelé, kteří mají zájem o uzavření hypotečního úvěru, si jsou zpravidla vědomi toho, že ve většině případů vybírá bankovní instituce kromě úroků i poplatek za poskytnutí úvěru; zadruhé, v souladu s normami upravujícími standardizované informační formuláře je bankovní instituce povinna upozornit potenciálního klienta na existenci tohoto ujednání a ve skutečnosti jde o jeden z bodů, z nichž vychází reklamy bankovních institucí; zatřetí, jedná se o poplatek, který musí být v plné výši zaplacen již v okamžiku, kdy je poskytnut úvěr, což znamená, že mu průměrný spotřebitel věnuje zvláštní pozornost vzhledem k tomu, že představuje podstatnou část finančního nákladu, s nímž je pro něj spojeno získání úvěru; začtvrté, znění, umístění a struktura daného ujednání nasvědčuje tomu, že se jedná o podstatnou náležitost smlouvy.
- 11 Kromě toho Tribunal Supremo (Nejvyšší soud) uvedl, že na podporu všech těchto argumentů se lze dovolávat různých výroků Soudního dvora. Podle ustáleného přístupu judikatury Soudního dvora platí zaprvé, že pokud je poplatek za poskytnutí úvěru předem znám a pokud je v okamžiku, kdy má být zaplacen, přesně určena jeho výše nebo způsob jeho výpočtu takovým způsobem, aby bylo

možné posoudit jeho finanční dopad na zákazníka, a pokud je řádně upozorněno na existenci tohoto poplatku, musí se mít za to, že tento poplatek splňuje požadavek transparentnosti, přestože nejsou upřesněny dané služby či provedená činnost, za předpokladu, že povaha skutečně poskytnutých služeb může být rozumně pochopena nebo vyvozena ze smlouvy jakožto celku.

- 12 Podle názoru Tribunal Supremo (Nejvyšší soud) by bylo možné odkázat v tomto smyslu na stanovisko přednesené generálním advokátem G. Hoganem ve věci C-621/17, Kiss a CIB Bank, EU:C:2019:411, pokud jde o tzv. „provizi za uvolnění úvěru“ (body 16, 37 a 38); rozsudek Soudního dvora ze dne 3. října 2019, Kiss a CIB Bank, C-621/17, EU:C:2019:820 (body 38, 39 a 45); rozsudek vydaný Soudním dvorem ve spojených věcech C-224/19 a C-259/19 (bod 68), a rozsudek Soudního dvora ze dne 3. září 2020, Profi Credit Polska, spojené věci C-84/19, C-222/19 a C-252/19, EU:C:2020:631 (bod 75).
- 13 Zadruhé má Tribunal Supremo (Nejvyšší soud) za to, že pokud služby poskytované jako protiplnění patří k plněním uskutečňovaným v rámci správy nebo uvolnění úvěru a pokud částka hrazená za ně není nepřiměřená, ujednání, jimiž se stanoví tento druh poplatků nebo nákladů, nemají nepříznivý dopad na právní postavení spotřebitele ani nezpůsobují v rozporu s požadavkem poctivosti významnou nerovnováhu v právech a povinnostech stran v neprospěch spotřebitele. V tomto smyslu lze opět odkázat na rozsudek Soudního dvora ze dne 3. října 2019, Kiss a CIB Bank, C-621/17, EU:C:2019:820 (body 54 až 56).
- 14 A konečně požádal Tribunal Supremo (Nejvyšší soud) Soudní dvůr, aby vzal v úvahu okolnost, že po vydání jeho rozsudku ve spojených věcech C-224/19 a C-259/19 se mnohé ze španělských soudů nadále řídily judikaturou Tribunal Supremo (Nejvyšší soud) v oblasti poplatku za poskytnutí úvěru, neboť měly za to, že předpoklad, z něž tento rozsudek vycházel, neodpovídal španělskému právu, zatímco jiné španělské soudy měly za to, že ve zmíněném rozsudku bylo prohlášeno, že judikatura Tribunal Supremo (Nejvyšší soud) je v rozporu s unijním právem v dané oblasti.
- 15 Dne 16. března 2023 vydal Soudní dvůr rozsudek ve věci C-565/21, Caixabank (Poplatek za poskytnutí úvěru), EU:C:2023:212.
- 16 Dne 29. května 2023 stanovil Tribunal Supremo (Nejvyšší soud) ve svém rozsudku č. 816/2023 (ES:TS:2023:2131), v němž rozhodl ve sporu, v němž sám podal žádost o rozhodnutí o předběžné otázce ve věci C-565/21, kritéria, jež musí být nikoli obecně, avšak na základě analýzy jednotlivých případů, používána pro účely rozhodování o platnosti poplatku za poskytnutí úvěru.
- 17 Předkládající soud se v této věci domnívá, že ve zmíněném rozsudku č. 816/2023 Tribunal Supremo (Nejvyšší soud) nezohlednil všechny body, jež se v rozsudku ze dne 16. března 2023, Caixabank (Poplatek za poskytnutí úvěru), C-565/21, EU:C:2023:212, zabývají přezkumem zneužívající povahy ujednání o poplatku za poskytnutí úvěru. Předkládající soud vytýká zvláště to, že zmíněný

rozsudek Tribunal Supremo (Nejvyšší soud) vycházel z předpokladu, že poplatek za poskytnutí úvěru jako takový zjevně není zneužívající, přičemž závěr, že v daném případě není tento poplatek zneužívající, byl učiněn na základě pouhých dvou hledisek, a sice:

- že služby, za které je tento poplatek zaplacen, nejsou již zahrnuty do jiných položek účtovaných spotřebiteli, a
- že účtovaná částka (845 eur) není v poměru ke kapitálu, který činí 130 000 eur, nepřiměřená, neboť představuje 0,65 % kapitálu, a že podle statistik dostupných na internetu se průměrná výše poplatku za poskytnutí úvěru pohybuje ve Španělsku mezi 0,25 % a 1,50 %.

PRACOVNÍ DOKUMENT